భగవాన్! నాకీ జీవితం వద్దు

హాల్లో లైట్స్ వెలిగాయి ...

అప్పటి వరకూ సరిత ఒడిలో ఆమె చేతుల్లో చేతులు కలిపి కూర్చున్న శేఖరం చటుక్కున చేతులు తీసుకున్నాడు.

సరిత కూడా సర్దుకుని తల వంచుకుని కూర్చుంది శేఖర్ లేచి నుంచున్నాడు

"డాడీ .. డాడీ. "

శేఖర్ అప్రయత్నంగా తల త్రిప్పి చూశాడు. దూరంగా పాప, తనను గుర్తు పట్టి ఆనందంగా చేతులు ఊపి పిలుస్తోంది.

శేఖర్ ముఖం కత్తి వాటుకు నెత్తురు చుక్క లేకుండా తెల్లగా పాలిపోయింది. క్షణకాలం ఏం చెయ్యాలో తోచనట్లు నిస్తేజంగా నిలబడిపోయాడు.

తండ్రి తనను గుర్తుపట్టలేదనుకున్నపాప మరింత గట్టిగా, "డాడీ. .ఇటు...ఇటు " అంటోంది

అవును....ఈ రోజు పాప సినిమా అంటూ ఏడిస్తే, "అమ్మా, నువ్వు రెడీగా వుండండి.. త్వరగా వచ్చేస్తాను ." అని చెప్పాడు...

తనకా విషయం గుర్తే లేదు. సరిత తల ఎత్తి పాప వంకా, శేఖర్ వంకా మార్చి మార్చి చూసింది

అంతే. ..అప్పటి వరకూ పుచ్చ పువ్వులా వికసించి వున్న సరిత ముఖంలో "ఇదీ" అని చెప్పలేని భావమేదో చోటు చేసుకుంది.

'కృష్ణజ'

పాప ఇంకా తండ్రిని పిలుస్తూ చేతులూపుతూనే వుంది. శేఖర్ వస్తున్నానన్నట్లుగా పాప వంక చూస్తూ చెయ్యి ఊపాడు.

అప్రయత్నంగా అతని చూపులు శారద చూపుల్లో చిక్కుకున్నాయి.

శారద నిర్వికారంగా చూస్తోంది.....

ఆ చూపుల్లో భర్తను చూసినప్పటి ఆనందం లేదు...భర్తను మరో స్త్రీ ప్రక్కన చూసిన ఆశ్చర్యం లేదు...

భర్తను అలా చూడవలసి వచ్చినందుకు దుఃఖం లేదు.. అతని ఆ ప్రవర్తనకు అసహ్యం లేదు...కానీ, జాగ్రత్తగా గమనించి చూస్తే భూమి లోతుల్లో జల సంపద ఉన్నట్లే ఆమె హృదయపు లోపొరల్లో దుఃఖపు వెల్లువ వుంది. ఆ దుఃఖపు వెల్లువ ఉప్పొంగి, గట్లు త్రెంచుకుని ప్రవహించి ఏదో ఒకరోజు తనను ముంచి వేస్తుందని శేఖర్‌కు తెలుసు. శారద ఈమధ్య బాగా చిక్కిపోతోంది...తన మీది కోపంతో ఆరోగ్యం చెడగొట్టుకొంటోంది.

శారదను చూస్తుంటే భయంతో పాటు జాలి కూడా కలుగుతుంటుంది శేఖర్‌కు.

ఎలాంటి శారద ఎలా అయిపోయింది...? ఆమె ముఖం మీది చిరునవ్వు తొంగి చూసి ఎంత కాలమయ్యిందో... ఆమెకు ఏమని చెప్పి తన తప్పును సమర్థించుకోగలడు...? శేఖర్ వంగి సరితకు ఏదో చెప్పాలనుకునీ, ఆమె అతనికా అవకాశం ఇవ్వకుండా తల వంచుకుని కూర్చోడంతో బరువుగా ఒక్కో అడుగే వేస్తూ కుర్చీలు దాటుకుంటూ పాప దగ్గరికి వెళ్లాడు. పాప ఆనందంగా తండ్రి చేతులు పట్టుకుని ఊపుతోంది.

"డాడీ! వస్తానని రాలేదేం...? నువ్వు రాకపోతే మమ్మీ సినిమాకు వద్దంది. నేను బాగా ఏడిస్తే అప్పుడు తీసుకు వచ్చింది...." పాప తండ్రి కనిపించిన సంతోషంతో ఏదో... ఏదో చెప్పుకుపోతోంది. శేఖర్ కళ్ళు ఎత్తి శారద వంక చూడలేక పాప వంక చూస్తూ ఏదో చెప్తున్నాడు అన్యమనస్కంగా.

"భగవాన్! నాకీ జీవితం వద్దు"

అతని మనస్సు అయోమయంగా అస్థిమితంగా అవస్థపడుతోంది. తండ్రిని చూసిన సంతోషంతో శారద చేతిలోని బాబు బోసి నవ్వులతో కేరింతలు కొడుతూ చేతులందించాడు.

చేతులు సాచి శారద చేతిలో నుండి బాబును అందుకున్నాడు శేఖర్. అది చాలా మామూలు దృశ్యం....

ఒక తండ్రి తన భార్య చేతుల్లో నుండి కొడుకును ప్రేమగా అందుకున్నాడు. అందులో విశేషం లేదు....

కానీ, చూస్తున్న సరిత గుండెల్లో ఎవరో బల్లెం పెట్టి పొడిచినట్లుగా విలవిలలాడిపోయింది. మరి చూడలేనట్లుగా గట్టిగా కళ్ళు మూసుకుని తల వంచుకుని కూర్చుంది.

హృదయపు లోతుల నుండి పొంగి వస్తోన్న దుఃఖాన్ని ముని పంట నొక్కి ఆపుకునేందుకు విశ్వప్రయత్నం చేస్తోందామె.

ఏ జంట అనుభవాలు ఆ జంటవే...

ఏ కుటుంబం ఆనందం ఆ కుటుంబానిదే...

ఏ స్నేహితుల ఉత్సాహం ఆ స్నేహితులదే...

సందడి నింపుకున్న సినిమా హాలు మామూలుగానే వుంది.

విరామ సంగీతం హృద్యంగా వినిపిస్తోంది. బయటికి వెళ్ళిన వాళ్ళు తమ సీటు చూచుకుంటూ ఒక్కో కుర్చీ దాటుకుంటూ లోపలికి వస్తున్నారు. పిల్లలు తండ్రులు తెచ్చిన పాప్‌కార్న్, చిప్స్ పొట్లాలు అందుకుని ఆనందంగా తింటున్నారు.

జంటలు తలలు వంచుకుని మరీ గుసగుసలాడుకుంటున్నాయి.

లైట్స్ ఆఫ్ అయ్యాయి....

శేఖర్‌కు అక్కడ కూర్చోవాలో లేక ముందు తను కూర్చున్న చోటుకు వెళ్ళాలో అర్థం కాలేదు. కూర్చోడానికి, లేచి వెళ్ళడానికి ఇదీ అని చెప్పలేని భావమేదో అడ్డు వస్తోంది.

ఇంతలో అతన్ని రక్షించడానికా అన్నట్లు ఆ సీటు గల ఆసామీ, సిగరెట్ పీలుస్తూ, కిళ్ళీ నములుతూ వచ్చాడు తన సీటు వెదుక్కుంటూ. శేఖర్ లేచి నించున్నాడు.

తండ్రికి సీటు లేకపోవడం చూసిన పాప తను తల్లికి అటు వైపుగా ఖాళీగా వున్న సీట్లోకి మారుతూ, "ఇక్కడ కూర్చో డాడీ నువ్వు....." అంటూ అంతకు ముందు తను కూర్చున్న సీట్లో తండ్రిని చెయ్యి పట్టి కూర్చో బెట్టింది.

బాబును ఎత్తుకున్న శేఖర్ శారద ప్రక్క సీట్లో కూర్చున్నాడు.

సినిమా ప్రారంభమైంది.

పాప తల్లి మీది నుండి ఒంగి తండ్రిని పదే పదే పలకరిస్తోంది.... శేఖర్‌కు కూడా అలాగే జవాబు లివ్వాల్సి వచ్చింది. భార్యాభర్తలు ప్రక్కప్రక్కనే కూర్చుని సినిమా చూస్తున్నా ఎప్పుడూ ఒకరికి ఒకరు తెలియని అపరిచితుల్లా.... వేల వేల మైళ్ళ దూరాన వున్న పరిచితుల్లా.... ఉండిపోయారు.

శేఖర్ కంటికి సినిమాకు బదులుగా, ఒంటరిగా కూర్చుని తమనే చూస్తూ గుండెలు చెరువు చేసుకుంటున్న సరిత రూపం కనిపిస్తోంది.

సరిత మీద జాలితో పాటు తనంటే తనకు విసుగూ, అసహ్యం కలిగి తనను తానే తిట్టుకున్నాడు శేఖర్.

శారద గమనించకుండా ఓర కంటితో వెనక్కు చూశారు....

సరిత సీటు ఖాళీగా వుంది...

బలవంతపు బ్రాహ్మణార్థంలా ఇక్కడ కూర్చోడమెందుకూ...? అలా వెనక్కు దొంగ చూపులు చూడ్డం ఎందుకూ...? అక్కడే కూర్చుంటే హాయిగా వుండి పోనుగా....పాపం పెళ్ళాం పిల్లలు అడ్డమైపోయారు..... కసిగా అనుకుంది శారద. ఇంటర్వెల్ తరువాత సినిమా ఏం జరిగింది అటు శేఖర్‌కు గానీ ఇటు శారదకు గానీ తెలీదు.....

వాళ్ళ గుండెల్లో అగ్నిపర్వతాలు ..... కనిపించని సుడిగుండాలు....

* * * * *

చేతి నిండుగా నిద్ర మాత్రలు పోసుకుని వాటి వంక కన్నార్పకుండా చూస్తోంది సరిత.

మాస్టారు త్రిభుజాల లెక్కలు చెప్తోంటే తనకు సరిగ్గా అర్థం కాక చిక్కు చిక్కుగా అనిపించేవి ఆ లెక్కలన్నీ. కారణం.... తన చూపు లెక్కల మీదే వున్నా మనసంతా లెక్కలు చెప్తోన్న అందమైన శేఖర్ మాస్టారి మీదే వుండేది... అందుకే జీవితం ఆ లెక్కల కంటే కూడా చిక్కుగా మారిపోయింది. అవిచ్ఛిన్నంగా సాగే ఈ ముక్కోణపు పోటీలో చివరి వరకూ తను పోరాడ లేదు....

మాస్టారు ఇప్పుడు ఏం చేస్తుంటారు....?

భార్యాబిడ్డలతో కలిసి హాయిగా సినిమా చూసి ఇంటికి వెళ్ళి కబుర్లు చెప్పుకుంటూ భోజనాలు చేసి వుంటారు.... ఇక ఆపైన ఊహించేందుకు ఇష్టంలేక

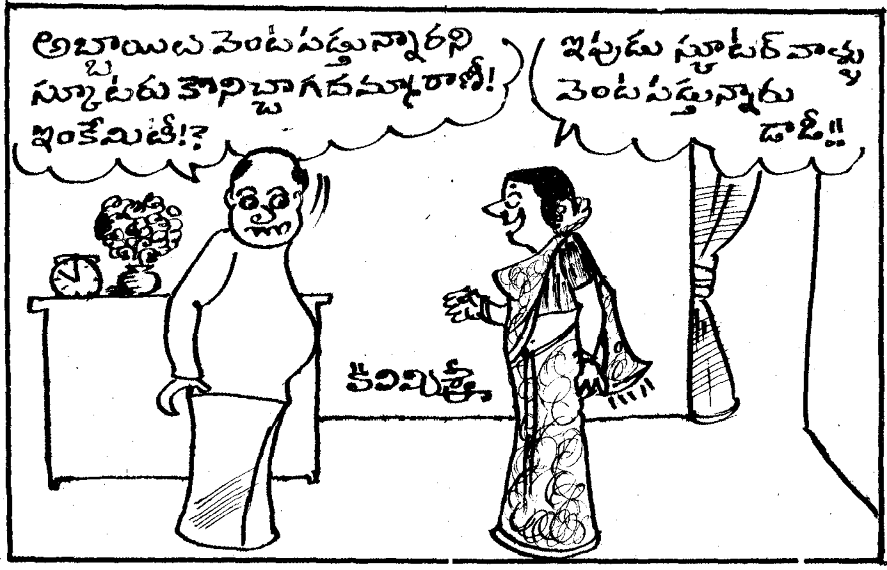

విసురుగా తల విదిలించింది. ఏ ఆలోచన రాకూడదనుకుందో ఆ ఆలోచన రావడమూ, ఆమె బుగ్గల నిండుగా వెచ్చని కన్నీరు పాకడమూ జరిగిపోయాయి. తనెందుకు ఇలా బాధ పడటం...?

మాస్టారికి భార్యాపిల్లలు వున్న విషయం తనకు ముందే తెలుసుగా..? అయినా తను సహించలేక పోతోందేం...?

పెళ్ళికి ముందు మాస్టారు తటపటాయిస్తోంటే, "నా కోసం మీ భార్యాపిల్లల్ని ఒదులుకోనక్కర్లేదు మాస్టారూ... మీ పాదాల దగ్గర నాకింత చోటిస్తే చాలు..." అని తాను మాస్టారి పాదాలు పట్టుకుని ఏడవలేదూ! అయినా ఈ రోజు ఇంత అసూయ పడుతోందేం...? మాస్టారితో కలిసి ఆమెను క్షణం కూడా ఊహించలేకపోతోంది... ఊహించి సహించలేకపోతోంది...

కానీ. సహించక చేయగలిగిందేముంది...? ఇక జీవితమంతా ఇంతే.... మరో మార్పు రాదు...మాస్టారిని జీవితంలో చివరి క్షణం వరకూ ఆమెతో కలిసి పంచుకోవాల్సిందే తనెలాగయినా సెకండే... సంఘంలో కానీ, అతనిలో కానీ ఆమెకూ ఆమె పిల్లలకూ వున్న విలువ, ఆదరం తనకు లేవు... రావు.. ఇది నిజం. అసలు ఎందుకు ఇలా జరిగింది...? ఏమైకం తనను కమ్మేసింది..? మాస్టార్ని పిచ్చిగా ఆరాధించింది తను.... అందులో అబద్ధం లేదు. మాస్టారు పెట్టిన తొలి ముద్దుతో

"భగవాన్! నాకీ జీవితం వద్దు"

తనొక విషయం తెలుసుకుంది – అంతేకాదు... తానొక నిర్ణయానికి వచ్చేసింది కూడా. మాస్టారికి కూడా తనంటే ప్రేమే... తన జీవితం మాస్టారిదే... మాస్టారికి తప్ప తను మరొకర్ని కన్నెత్తి కూడా చూడలేదు... అంతే నాన్న తనకు సంబంధం తెచ్చినప్పుడు మాస్టారు నిరాకరిస్తే తను చచ్చిపోవాలనుకుంది... అదే చెప్పింది మాస్టారితో. జీవితంలో ఇలా అశాంతితో వేగిపోతూ నిముషం చచ్చిపోయే కంటే అప్పుడు చచ్చిపోయినా బాగుండి పోయేది... తను బ్రతికి ఉండటం చేత అన్నీ సమస్యలే....మాస్టారికి కూడా శాంతి లేదు... తను ఎవరికి కావాలి...? తను చచ్చిపోతే మాస్టారు కాసేపు బాధపడ్డా తన భార్యాబిడ్డలతో హాయిగా వుంటారు.....

ఈ ఆలోచనతో సరిత కళ్ళు చెరువులయ్యాయి....

భగవాన్! నాకి జీవితం వద్దు....ఒద్దు... అంటూ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది.

కొంత సేపటికి దుఃఖం ఉపశమించింది. నిర్ణయం బలపడింది.

* * * * *

మృత్యువుతో హోరాహోరి పోరాడుతూ నిస్సహాయంగా హాస్పిటల్ బెడ్ మీద పడి వున్న సరితను చూస్తుంటే కళ్ళు కాల్పలు కట్టాయి శేఖర్‌కు.

ఈ పసి మొగ్గను వికసించకుండా చిదిమి వేసింది ఎవరు.... ? తను కాదూ.... ? ఈ రోజు ఈ అమాయకురాలు ఇలా బలవంతంగా ప్రాణాలు తీసుకునేందుకు ప్రయత్నించింది అంటే కారణం తను కాదూ... ? క్షణికమైన తన సుఖం కోసం లాలసకోసం పసిపాపలాంటి ఆమె నిండు జీవితాన్ని బలిపెట్టాడు. తనలో ఏదయ్యం ప్రవేశించింది... ? తనను పిచ్చిగా ప్రేమించి ఆరాధించిన నేరానికి ఇది ఆమెకు తను ఇచ్చిన కానుక..... ఆనాడు తను ఏమాత్రం విజ్ఞత ప్రదర్శించినా ఆమె తన జీవితంలోకి ప్రవేశించి వుండేది కాదు.....

కాదు.... కాదు... ఆమె తన జీవితంలోకి ప్రవేశించడం కాదు... తనే ఆమె జీవితంలోకి అపశ్రుతిలా ప్రవేశించాడు.

శేఖర్‌కు సరితతో తన పరిచయమూ, ఆమె తన జీవితంలోకి ప్రవేశించిన తీరూ ఒక్కొక్కటే గుర్తుకు వచ్చాయి.

ఆ ఊరు.... రాంపురం... రాంపురానికి ట్రాన్స్‌ఫర్ అయి స్కూల్లో జాయిన్ అయి తొమ్మిదో తరగతి మొదటిగా అటెండ్ అయ్యాడు. చెంపకు చేరేడేసి కళ్ళతో, చేమంతి మొగ్గలా ముగ్ధలా వున్న సరిత మొదటి రోజే అతన్ని ఆకర్షించింది. క్లాసులో

ప్రకృతి బీభత్సము సృష్టించినపుడు

మోడరన్ రూఫ్ - పరిస్థితులను చక్కదిద్దింది.

ఎండకు, వానకు, గాలికి చలించని మోడరన్ రూఫ్ పైకప్పు రేకులు, నాణ్యతకు, మన్నికకు పేరొంది తేలికగా రూపొందించబడి, తక్కువ ధరకు లభ్యమవుతున్నాయి.

మోడరన్ రూఫ్ - మీ జీవిత సహవాసి

వివరాలకు సంప్రదించండి :
మోడరన్ రూఫింగ్స్ లిమిటెడ్
తాడిమళ్ళ-534 305
(వయా) నిడదవోలు
ప॥గో॥ జిల్లా

Modernroof

నాణ్యతలో శ్రేష్ఠమైన పైకప్పు రేకులు

MAA (S) MRL 8536

పిల్లలందరిలాగే ఆమె కళ్ళు కూడా అతన్ని ఆసక్తిగా చూస్తున్నాయి.

రోజులు గడిచే కొద్దీ అతనో విషయం గమనించాడు. మిగతా విద్యార్థినీ, విద్యార్థుల్లో లేని ఆరాధనా భావమేదో సరిత చూపుల్లో వుంది..... అంతేకాదు... తను క్లాసులో వున్నా, ప్లేగ్రౌండ్స్‌లో వున్నా, బాట్మింటన్ కోర్టులో వున్నా ఆమె చూపులు తనను వెంటాడుతూనే వుంటాయనే విషయాన్ని అతను గ్రహించాడు.

ఈ విషయం అతనిలోని పురుషప్రవృత్తిని సంతృప్తి పరచింది. ఓ రోజు ఏదో పని వుండి కాస్త పెందలాడే స్కూలుకు వెళ్ళాడు శేఖర్. వచ్చిన కొద్ది మంది పిల్లలూ ప్లేగ్రౌండ్‌లో ఆడుకుంటున్నారు. నైన్త్ క్లాసులో సరిత ఒక్కతే కూర్చుని, కళ్ళు వాల్చుకుని ఏదో వ్రాసుకుంటోంది. అతనిలో ఏదో చిలిపి కోరిక.... చప్పుడు చేయకుండా వెళ్ళి ఆమె ముందు నిలబడి, "ఏమిటి వ్రాస్తున్నావు.... ?" అంటూ సరిత చేతిలోని పుస్తకాన్ని అందుకుని చూచిన అతను క్షణం నిర్ఘాంత పోయాడు.

"శేఖర్ మాస్టారు.... " ఈ పేరుకు నగిషీలు చెక్కుతోంది సరిత. అనుకోకుండా అతన్ని అక్కడ చూసిన సరిత కంగారు పడిపోయింది. ఆమె కళ్ళు రెప రెపలాడుతూ భయంగా అతని వంక చూశాయి.....

శేఖర్ పుస్తకం టేబుల్ మీద వుంచి రెండు చేతుల్తోనూ ఆమె ముఖాన్ని దగ్గరగా తీసుకుని పెదవుల మీద గాఢంగా చుంబించాడు. మొదట భయంతో పాలిపోయిన సరిత పెదవుల్లో క్షణాల్లో రక్తం ప్రవహించింది. ఆ తరువాత సరితకూ, శేఖర్‌కూ మధ్య చిన్న చిన్న ఉత్తరాలూ, దొంగ చూపులూ, చిలిపి నవ్వులూ నడిచాయి చాలా కాలం. ఇది తప్పనీ, అనుకూల వతియైన భార్య , బిడ్డ వున్న తను పసి పిల్ల వంటి సరిత పట్ల ఈ ప్రవర్తన సరియైనది కాదనే విషయం ప్రతిక్షణం గుర్తు చేస్తున్న అంతరాత్మను థ్రిల్.... వ్యామోహం అణచి వుంచాయి.

నిజానికి శారద వల్ల అతనికి అసంతృప్తి లేదు. ఆమెను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తున్నాడు. కానీ..... కన్నె పిల్ల ప్రేమలో నిత్రిల్.... ఆ థ్రిల్ ఇచ్చే మత్తు నుండి తప్పించుకోలేక పోయాడు.

ఆరోజు ఆగస్ట్ ఫిఫ్టీన్త్.... స్కూల్లో చాలా రాత్రి వరకూ ప్రోగ్రాంస్ జరిగాయి. శేఖర్‌కు సరితతో కోరుకున్న ఏకాంతం లభించింది. చీకటి మాటున చెయ్యి పట్టుకున్నాడు. కెవ్వున అరవబోయిన సరిత శేఖర్‌ను గుర్తించి మౌనంగా వుండి పోయింది.

శారద పుట్టింటికి వెళ్ళడంతో సరితకు తెలియని పాఠాలు చెప్పించుకునే మిషతో ఇంటికి రప్పించుకోడం ప్రారంభించాడు శేఖర్. ఎక్కువ కాలం దాగకుండానే ఊరూ , వాడా గుప్పుమంది. గుట్టు చప్పుడు కాకుండా సరిత తండ్రి సంబంధం కుదిర్చి ముహూర్తం పెట్టించాడు. ఓ అర్ధరాత్రి, "మాస్టారూ! మీరు లేకుండా నేను బ్రతకలేను. నన్ను పెళ్ళి చేసుకోరూ..... ?" అంటూ కన్నీటితో పాదాలు కడిగే సరితను చూచి చలించి పోయాడు శేఖర్.

తను కాదంటే సరిత దక్కదనే విషయం కూడా గ్రహించాడు. సంఘం.. భార్యాబిడ్డలు గుర్తుకు వచ్చారు. కానీ, వీటన్నింటి కంటే కూడా ఆ అమాయిక బాలిక ప్రాణమే ముఖ్యం అనుకున్న శేఖర్, అదే ముహూర్తానికి రహస్యంగా ఆమెను గుళ్ళో పెళ్ళి చేసుకున్నాడు ఆ వెంటనే ఆక్కడి నుండి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకున్నాడు.

శారద పురిటి నుండి వచ్చే సరికి శేఖర్‌కు" మరో ఇల్లు" తయారయింది. శేఖర్ "చంద్రశేఖరు" డయ్యాడు..... ఇద్దరి భార్యల భర్తగా.

★ ★ ★ ★ ★

బెడ్ మీద సరిత కాస్త కదలడంతో అతని ఆలోచనలకు అంతరాయం కలిగింది. ఆతృతగా ఆమె చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

★ ★ ★ ★ ★

వేగిపోతూ కన్నీళ్ళ సుడిగుండంలో మునిగి పోతూ ఎంతకాలం బ్రతుకుతుంది... ? అసలు బ్రతక్క పోతేనేం.... ? ఎవరికోసం ఈ బ్రతుకు.... ? పాపా, బాబూ నిద్రలో కదిలారు. తన ప్రశ్నకు జవాబు దొరికింది శారదకు. హృదయాన్ని కుళ్ళ బొడిచే ఈ బాధతో, వేదనతో తను ఈ పిల్లలకోసం జీవచ్ఛవంలా బ్రతకాలి.

భగవాన్.... వద్దు.... వద్దు .... నాకీ జీవితం వద్దు.... శారద తలుపు కేసి తల బాదుకుని గుండె బరువు తీరే వరకూ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది. భర్త అనురాగాన్ని పంచుకున్నప్పటి సంఘటనలతో పాటు అతను 'తనను మోసం చేసినప్పటి సంఘటనలు కూడా గుర్తుకు వచ్చాయి.

ఒక రోజు శేఖర్ బట్టలు చాకలికి వేస్తూ అతని జేబులో రంగు దారాలతో చిన్న గులాబీ పువ్వులూ , యస్... యస్.... అన్న అక్షరాలూ కుట్టి వున్న కర్చీఫ్ చూసింది శారద.

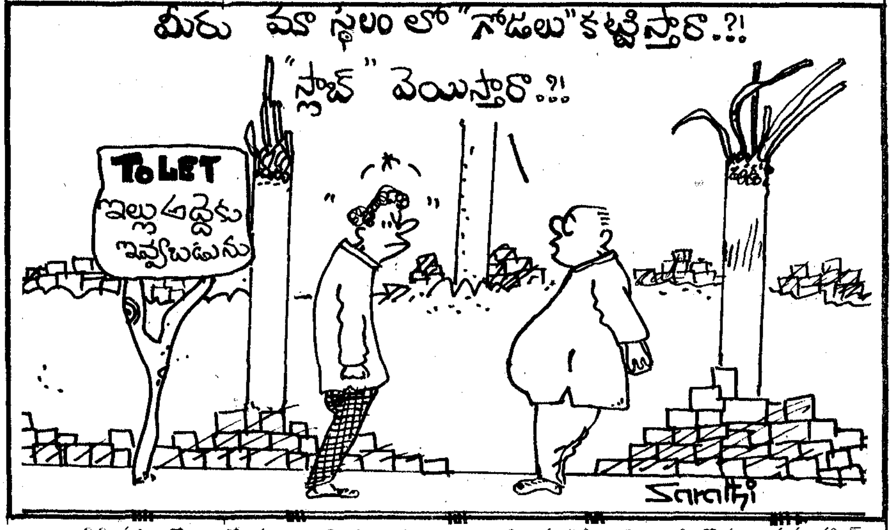

ఇంటికి వస్తాడో, రాడో కూడా తెలియని భర్త కోసం వద్దనుకుంటూనే ఎదురు చూస్తోంది శారద.

పాపా, బాబూ హాయిగా నిద్రపోతున్నారు. "పాపా! హాయిగా నిద్రపోమ్మా. ఈ వయస్సులో తప్పితే ఆడపిల్లగా పుట్టిన నేరానికి గాను నీకు కంటినిండుగా నిద్ర వుండదు." ఆదమరచి అమాయకంగా నిద్రపోతున్న కూతురి వంక చూస్తూ ప్రేమగా ఆర్తిగా అనుకుంది శారద.

ఈ ఆలోచనా మాత్రంతోనే ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళుబికాయి. తనేం పాపం చేసిందనీ తనకీ శిక్ష....? ఆడదై పుట్టడమా తను చేసిన పాపం.... లేకపోతే భర్తను మనసారా ప్రేమించి అతనితో డిదేలో కంగా గడపడమా తను చేసిన పాపం.... ? శేఖర్, తను ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకోలేదు. కానీ, ఒకరి కోసం ఒకరు అన్నట్లుగా బ్రతికారు..... ఇప్పుడు సరితను ప్రేమిస్తున్నాడూ అంటే ఇంతకు పూర్వం తనతో గడిపిన జీవితమంతా నటన.... వ్యర్థం.... మోసం..... దగా.

కన్నీళ్ళు జలజలా రాలిపడ్డాయి.

తనెందుకు బ్రతకడం .... ? ప్రతిక్షణం అశాంతితో

"ఇది ఎక్కడిది.... ?" అంది క్రొత్తగా వున్న కర్చీఫ్ చూస్తూ. శేఖర్ కర్చీఫ్ చూస్తూ ఓ క్షణం కళవళ పడ్డాడు.

"నువ్వే ఇచ్చినట్లున్నావు కదూ...?" అన్నాడు క్షణం తరువాత తేరుకుని. ఆమాట అబద్ధం అనే విషయం అతనికి తెలుసు.... తనకూ తెలుసు.... తనకు తెలుసు అనే విషయం అతనికి తెలుసు. "యస్... యస్... అంటే?" అంది మెల్లగా.

శేఖర్..... స.... శారద... అన్నట్లు శారదా! పాప..... ఏం చేస్తోంది.... ?" మాట తప్పించేందుకు ప్రయత్నిస్తున్న భర్తను చూస్తూ మరి తర్కించలేదు శారద.

అలాంటి సంఘటనలు ఎన్నో.....

అతను చూపిన ప్రేమ "నటన" అనే విషయం తను ఆలస్యంగా తెలుసుకుంది..... ఆ మాట గుర్తుకు వస్తేనే ఆమె మనస్సంతా అనిర్వచనీయ మైన వేదనతో ముడుచుకు పోతుంది.....

బాబు లేచి తల్లి కోసం తడుముకుని ఏడవడంతో బాబు ప్రక్కన ఒరిగింది శారద అలసిన మనస్సుతో.... ఆమె కళ్ళు ఇంటికి రాని భర్త కొరకు నిరీక్షిస్తూనే వున్నాయి. ☐